

การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนแต่เพียงอย่างเดียว ต้องห้ามมิให้ฎีกาตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๘๒/๑ วรรคหนึ่ง

นางปิยนันท์ พันธุ์ชนะวานิช^๑

ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น โดยให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยที่ ๒ ไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต ๘ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกำหนดขั้นต่ำ ๔ ปี ขั้นสูง ๕ ปี **จำเลยที่ ๒ ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาว่าที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษากำหนด ฎีกาของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน** ซึ่งตาม พ.ร.บ. ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๘๒/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษาให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่เป็นการพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๑๘๐ ต้องห้ามฎีกา” ดังนั้น **ฎีกาของจำเลยที่ ๒ จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว** ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ ๒ มานั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย พิพากษายกฎีกาของจำเลยที่ ๒

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๘๔/๒๕๖๔

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔, ๗, ๘ ทวิ, ๗๒, ๗๒ ทวิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๒, ๓๓, ๘๓, ๙๑, ๒๘๘, ๓๗๑ รับหัวกระสุนปืนของกลาง และนับโทษจำเลยที่ ๒ ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๑/๒๕๖๑ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพ และจำเลยที่ ๒ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ระหว่างพิจารณา นางสาว น. มารดาผู้ตายยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตเฉพาะข้อหาร่วมกันฆ่าผู้อื่น ส่วนข้อหาอื่นไม่อนุญาต

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗, ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง, ๗๒ วรรคหนึ่ง, ๗๒ ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘, ๓๗๑ ประกอบมาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยทั้งสี่เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑

^๑ เลขานุการแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

ขณะกระทำความผิดจำเลยทั้งสี่อายุ ๑๗ ปีเศษ ลดมาตราส่วนโทษลงคนละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๕ ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุกคนละ ๓ เดือน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควรเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๓ เดือน ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น จำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ มีกำหนดคนละ ๘ ปี จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๑๐ ปี จำเลยทั้งสี่ให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระหนงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ ฐานร่วมกันมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุกคนละ ๑ เดือน ๑๕ วัน ฐานร่วมกันพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาต คงจำคุกคนละ ๑ เดือน ๑๕ วัน ฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่น คงจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ มีกำหนดคนละ ๔ ปี จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๕ ปี รวมจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ คนละ ๔ ปี ๒ เดือน ๓๐ วัน จำคุกจำเลยที่ ๒ มีกำหนด ๕ ปี ๒ เดือน ๓๐ วัน อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๒ (๑) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยทั้งสี่ไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สำหรับจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ มีกำหนดขั้นต่ำ ๓ ปี ขึ้นสูง ๔ ปี ส่วนจำเลยที่ ๒ มีกำหนดขั้นต่ำ ๔ ปี ขึ้นสูง ๕ ปี รับผิดชอบกระสุนปืนของกลาง ส่วนที่โจทก์ขอให้ปรับโทษของจำเลยที่ ๒ ต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๕๑/๒๕๖๑ ของศาลชั้นต้น เนื่องจากคดีดังกล่าวศาลชั้นต้นมีคำสั่งยุติคดีและจำหน่ายคดีออกเสียจากสารบบความ จึงไม่อาจนับโทษต่อให้ได้ ให้ยกคำขอในส่วนนี้

จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ อุทธรณ์ขอให้รื้อการลงโทษหรือลดระยะเวลาการควบคุมเพื่อฝึกอบรมให้น้อยลง ส่วนจำเลยที่ ๒ อุทธรณ์ในทำนองขอให้รื้อการลงโทษ

ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า ไม่เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๒ (๑) แต่ให้รื้อการลงโทษจำคุกจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ไว้มีกำหนดคนละ ๔ ปี นับแต่วันอ่านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ พัง โดยให้คุมความประพฤติของจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ไว้ตลอดระยะเวลาของการลงโทษ ให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ไปรายงานตัวที่ศูนย์ให้คำปรึกษาแนะนำและประสานการประชุมของศาลชั้นต้นเพื่อรับคำปรึกษาแนะนำจากนักจิตวิทยา ๓ เดือน ต่อครั้ง ตลอดระยะเวลาที่คุมความประพฤติให้จำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ ศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพเป็นกิจจะลักษณะและเข้าร่วมโครงการกับศาลชั้นต้นตามที่ศาลชั้นต้นเห็นสมควรกำหนดอย่างน้อย ๒ โครงการ ห้ามจำเลยที่ ๑ ที่ ๓ และที่ ๔ คบหาสมาคมกับบุคคลที่มีความประพฤติไม่ดีกับห้ามเที่ยวเตร่ในเวลากลางคืนหรือเข้าไปในสถานเริงรมย์ทุกประเภท ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๔๔ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

จำเลยที่ ๒ ฎีกา

ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงฟังได้เป็นยุติในเบื้องต้นว่า ตามวัน เวลาและสถานที่เกิดเหตุในฟ้อง จำเลยทั้งสองร่วมกันมีและพาอาวุธปืนลูกซองสั้น ซึ่งเป็นอาวุธปืนไม่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานพร้อมกระสุนปืนติดตัวไปที่บริเวณถนนไตรรัตน์ ตำบลท่ามะกา อำเภอมืองชุมพร จังหวัดชุมพร ที่เกิดเหตุ และจำเลยที่ ๒ ใช้อาวุธปืนกระบอกดังกล่าวยิง ๑ นัด กระสุนปืนที่จำเลยที่ ๒ ลั่นไกยิงดังกล่าวถูกผู้ตายถึงแก่ความตาย คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๒ เพียงว่า สมควรลงโทษจำเลยที่ ๒ สถานเบาหรือรอการลงโทษหรือไม่ เห็นว่า ในส่วนของจำเลยที่ ๒ ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้น โดยให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยที่ ๒ ไปควบคุมเพื่อฝึกและอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีกำหนดขั้นต่ำ ๔ ปี ขั้นสูง ๕ ปี จำเลยที่ ๒ ฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาว่าที่ศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิพากษากำหนด ฎีกาของจำเลยที่ ๒ จึงเป็นการฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชน ซึ่งตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.๒๕๕๓ มาตรา ๑๘๒/๑ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การฎีกาคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งหรือประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแล้วแต่กรณี มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่ในกรณีที่ เป็นคำพิพากษาหรือคำสั่งกำหนดวิธีการสำหรับเด็กและเยาวชนตามมาตรา ๑๘๐ ต้องห้ามฎีกา” ดังนั้น ฎีกาของจำเลยที่ ๒ จึงต้องห้ามมิให้ฎีกาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว ที่ศาลชั้นต้นสั่งรับฎีกาของจำเลยที่ ๒ มานั้น จึงเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

พิพากษายกฎีกาของจำเลยที่ ๒

แผนกคดีเยาวชนและครอบครัวในศาลฎีกา

กรกฎาคม ๒๕๖๕